

Vicenç Corominas compositor de sardanes

"Les sardanes m'han donat més anys de vida"

per marc garcia b.

Què volia ser de gran quan era petit...

Sempre m'ha agradat la música.

El carnet de cotxe se'l va treure...

A la primera. Abans no filaven tan prim...

L'últim regal que ha fet...

Uns braçalets a la meva dona.

No el veurem mai...

En un bar prenent un cafè o jugant
a cartes, prefereixo el piano.

Es faria una foto amb...

Amb la meva dona.

Se'n recorda de la primera sardana?

Es diu Tàrraga. En aquell temps jo dirigia la coral de Mollet i de visita a Tàrraga per un concert, un espectador es va emocionar i ens va fer una poesia. Em va demanar que fés música de sardana per aquells versos i la vaig arreglar per cobla.

I per què aquesta devoció per les sardanes?

He tocat a quatre orquestres, la Catafau, la Gran Estilo, la Selmers i la Royal, en revetlles i festes majors, i quan va arribar l'època de les guitarres vam decaure i vam plegar. Llavors em vaig proposar escriure sardanes perquè sempre he dut la música a dins. Ara quan sento sardanes meves m'omple de satisfacció i crec que m'han donat més anys de vida. N'he fet unes 170.

Però al seu disc només n'hi han cabut tretze...

M'ha costat seleccionar-ne tan poques, però les he escollides que siguin agradables i balladores. De moment, tots els que tenen el disc diuen que els hi agrada.

I n'ha dedicat una a les nétes...

Sempre són al meu costat quan toco el piano. He escrit una sardana que es diu Recordant l'avi, i els he dit que quan algun dia jo marxi, els quedarà aquesta música per recordar-me.

Darrere cada sardana hi deu haver una història...

M'assec al piano i van sortint notes que vaig arreglant per acabar fent una sardana. N'hi ha que diuen que els ve la inspiració, però jo no hi crec. No m'inspiro en res, però em van sortint. Vaig aprendre música i

d'aquí surt tot.

El disc l'ha fet amb la Juvenívola de Sabadell, per què?

En una sardana, el tenor és el que llueix més, i de totes les cobles bones d'ara, la que té el millor tenor és el de la Juvenívola de Sabadell.

La sardana perd adeptes?

Totes les coses tenen una pujada i una baixada, i ara la sardana està de baixada, però qui diu que d'aquí a uns anys no torni a pujar? Hi confio, perquè una dansa tan nostra no es pot perdre de cap manera.

Encara balla?

Ja sóc gran i no ho aguanto, però si pogués ballar com quan era jove, i a més sentint la meva música, no es pot imaginar la satisfacció que dona. ■

